

Motion

1982/83: 957

Tore Nilsson m. fl.
Morgonbön i skolan

Morgonbön förekommer ännu i vissa kommunala församlingar och även i något parlament ute i världen samt givetvis i skolor och skolhem i de flesta kristna länder. Sverige utgör f. n. ett undantag.

Vi som gick i skolan när morgonbön dagligen hölls i klassrummet har insett dess betydelse både för skolan och för samhället. Det var positivt att börja dagens läsning med en samling och ett ord på vägen. Den kunde visserligen inte alltid utformas så att mer än en del av klassen riktigt "var med" men ofta var den en frisk omväxling med det vanliga skolarbetet och en god inledning till detta. Många som förde fram kritik mot morgonbönen har senare erkänt att den var en kraftkälla och stundom rent av en högtid. Ur kristen synpunkt var den dessutom en viktig del av ämnet kristendom eftersom den var en viss gudstjänst, en introduktion till kyrkans arbete och kyrkoåret – den gav värdefull kunskap om årets texter och högtider. Den öppnade den psalmskatt som är en värdefull del av svensk litteratur. Morgonbönen främjade även sång och musik som skolämne och var en nu förbisedd faktor i mänsklig samlevnad och fostran, värderad också av den som varken då eller senare deltagit i gudstjänster eller församlingsliv.

Det torde i dag knappast vara möjligt att göra morgonbönen till ett obligatoriskt inslag i skolans arbete. Men glädjande nog förekommer på sina håll frivillig morgonbön, initierad av eleverna själva. I något fall har den mötts av kritik, på andra håll är det svårt att finna tid och lokal för den frivilliga morgonbönen.

Vi anser liksom många att morgonbönen bör få en renässans. Det är angeläget också med hänsyn till det ökade intresset för kyrkans budskap och biblisk tro. Den är även nu angelägen för att främja bibelkunskap och föra eleverna in i psalmens och den kristna visans värld. För att morgonbönen på ett eller annat sätt åter skall bli en rättighet och en tillgång för eleverna och därmed för skolan, måste läroplaner och uppläggning av läsning och schema utformas så att rimlig tid alltid avsätts för morgonbön, och att lämplig lokal hålls tillgänglig, där nu inte morgonbönen kan ske i aula eller klassrum.

Även där starkt intresse finns för samling av detta slag har praktiska svårigheter ibland lagt oöverstigligen hinder i vägen. Detta har även haft negativ verkan genom att elevernas initiativlust dämpats och risken för skolleda ökat.

Med stöd av vad som anförts hemställs
att riksdagen hos regeringen begär förslag till direktiv för
utformning av frivillig morgonbön i skolan så att utrymme i tid
och lokal alltid garanteras.

Stockholm den 21 januari 1983

TORE NILSSON (m)

GÖTE KNUTSON (m)

ALLAN ÅKERLIND (m)